KiFiD
Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 133 d.d. 6 juli 2010 (mr. V. van den Brink, voorzitter, en de heren J.C. Buiter en drs. L.B. Lauwaars RA)

1. Procedure

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken:
- het door Consument ingevulde vragenformulier, door de Commissie ontvangen op 11 augustus 2009, waarmee Consument een verzoek tot geschilbeslechting bij de Commissie aanhangig maakt;
- het antwoord van Aangeslotene met bijlagen van 12 oktober 2009;
- de brief van Consument van 28 oktober 2009 met bijlage;
- de dupliek van Aangeslotene van 24 november 2009;
- de door Consument ter zitting overgelegde pleitaantekeningen; en
- de relevante stukken uit het dossier van de Ombudsman Financiële Dienstverlening.

De Commissie heeft vastgesteld dat tussenkomst van de Ombudsman Financiële Dienstverlening niet tot oplossing van het geschil heeft geleid.
De Commissie heeft vastgesteld dat beide partijen het advies als bindend zullen aanvaarden.
De Commissie heeft partijen opgeroepen voor een mondelinge behandeling op 3 maart 2010. Aldaar zijn beide partijen verschenen.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

2.1 In 2004 brengt Consument zijn totale beleggingsportefeuille, die bestaat uit twee zakelijke beleggingsportefeuilles (een op naam van X en één op naam van Y) en een privé beleggingsportefeuille over naar Aangeslotene. In de zakelijke portefeuilles was volledig in obligaties belegd; de totale waarde van deze portefeuilles bedroeg op dat moment ongeveer € 960.000,-. In de privé portefeuille was voor 66% in aandelen belegd. De waarde van de privéportefeuille was op dat moment € 4.394.000,-. Consument is voor zijn levensonderhoud afhankelijk van het rendement op zijn beleggingsportefeuille.

2.2 Omdat een in al zijn portefeuilles opgenomen Aegon perpetual op 20 december 2005 aflosbaar is gesteld, wendt Consument zich in verband daarmee in maart 2005 schriftelijk tot Aangeslotene.

2.3 Op 6 oktober 2005 attendeert Aangeslotene Consument op de emissie van een 6% Steepener die wordt uitgegeven door B de Nederlandse dochter van de C moedermaatschappij.

2.4 Consument schrijft voor zowel de zakelijke portefeuille op naam van X als de privéportefeuille op deze steepener in.
2.5 In september 2008 wordt B failliet verklaard.

3. Geschil

Het geschil houdt – kort en zakelijk weergegeven – het volgende in.
3.1 Consument stelt naar de Commissie begrijpt dat hij door Aangeslotene niet is gewezen op en gewaarschuwd voor de risico's van een faillissement van de moedermaatschappij en de consequenties van een dergelijk faillissement voor de Nederlandse dochtermaatschappij. Voorts verwijt Consument Aangeslotene dat zij hem niet heeft verteld dat B niet onder het toezicht van De Nederlandse Bank staat en dat zij alleen in Nederland een vergunning voor haar activiteiten heeft aangevraagd. Ook verwijt Consument Aangeslotene dat zij hem niet ervan op de hoogte heeft gesteld dat B in C onder andere in risicovolle hypotheken belegt.
3.2 Voor zover de Commissie kan opmaken, stelt Consument zich op het standpunt dat indien hij door Aangeslotene correct en volledig zou zijn geïnformeerd over de achtergrond van B, hij nooit in de steepener van deze instelling zou hebben belegd aangezien hij voor zijn levensonderhoud afhankelijk is van het rendement van deze belegging.
3.3 Aangeslotene stelt dat zij Consument heeft gewezen op een emissie van een obligatie. Ten aanzien van deze obligatie heeft zij Consument deugdelijk geïnformeerd zowel voor wat betreft de details van het product alsmede de aan het product verbonden risico's. Ook heeft Aangeslotene de vragen die Consument haar dienaangaande heeft gesteld, beantwoord. Aangeslotene benadrukt dat Consument naar aanleiding van de verkregen informatie vervolgens zelf de beslissing heeft genomen om op de emissie in te schrijven. Aangeslotene wijst erop dat andere financiële instellingen eveneens soortgelijke obligaties op de markt hebben gebracht.
3.4 Aangeslotene is van mening dat het door haar gegeven advies met de wetenschap van destijds, een advies was die voldeed aan de eisen die aan een redelijke bekwaam handelend adviseur gesteld mochten worden.

4. Beoordeling

Uit hetgeen partijen over en weer hebben gesteld, overweegt de Commissie als volgt.
4.1 De Commissie stelt vast dat tussen partijen een adviesrelatie bestaat. Kern van een adviesrelatie is dat de belegger beslissingen neemt over het al dan niet uitvoeren van transacties na een verkregen advies van een beleggingsadviseur van de instelling met wie hij een effectenrelatie onderhoudt. Omdat de belegger in een adviesrelatie

uiteindelijk zelf de beslissingen neemt, is hij beginsel ook zelf verantwoordelijk voor de gevolgen van zijn beslissingen.

4.2 Het is de Commissie uit de stukken gebleken, en door Consument is ook expliciet ter zitting bevestigd, dat Consument zich niet beklaagt over het product steepener als zodanig (met welk product hij eerder ervaring had opgedaan en waarvan de werking hem bekend was), maar dat zijn klacht ziet op de instelling die de door hem aangekochte steepener heeft uitgebracht (B). De vraag of een steepener deel uit mocht maken van de portefeuille van Consument, staat in de onderhavige zaak derhalve niet ter discussie nu partijen het er immers over eens zijn dat die vraag bevestigend moet worden beantwoord.

4.3 Ten aanzien van de door Consument geuite verwijten betreffende B, stelt de Commissie vast dat B destijds door onafhankelijke kredietbeoordelaars werd gewaardeerd met een A rating en dat deze rating gelijk was aan die van nagenoeg alle andere banken waaronder Aegon. Consument belegde in zowel zijn zakelijke als privé beleggingsportefeuille reeds in een product van Aegon (6,875% Aegon Perp.) en was in verband met de aflossing van dat product per december 2005 op zoek naar een nieuwe belegging. De keuze van Consument om in een steepener van B te beleggen, betekende op het ratingniveau van de uitgevende bankinstelling derhalve een overstap naar een andere gelijkwaardige bankinstelling. Gelet op het voorgaande is de Commissie daarom van oordeel dat Aangeslotene geen reden had dan wel behoefde te hebben om de steepener van B niet onder de aandacht van Consument te brengen.

4.4 Het gegeven dat B dezelfde A-rating had als nagenoeg alle andere banken brengt naar het oordeel van de Commissie tevens met zich dat op Aangeslotene niet de verplichting rustte om Consument méér dan wel andere bijzondere informatie en/of waarschuwingen te verstrekken dan zij in het onderhavige geval heeft gedaan. Ook het uit eigener beweging aan Consument verstrekken van informatie met betrekking tot de kredietrisico's van een uitgevende instelling, behoorde derhalve niet tot de verplichting van Aangeslotene. Argumenten die aannemelijk maken dat op Aangeslotene wel degelijk een dergelijke verdergaande informatie – dan wel waarschuwingsverplichting rustte, heeft Consument ook niet, althans onvoldoende, aangevoerd.

4.5 De Commissie concludeert dan ook dat de vordering van Consument moet worden afgewezen.

5. Beslissing

De Commissie stelt het bindend advies vast dat de vordering wordt afgewezen.